

РЕШЕНИЕ

№ 781

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12006** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от В. Т. К. чрез адв. Д. М. срещу Решение № 20205076 от 29.10.2021г. по НАХД № 4658/2021г. по описа на СРС, 17 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-003323/02.03.2021г. на началник група при отдел „Пътна полиция”, СДВР, в частта, с която на В. Т. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал.1, т. 5, пр.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, и е изменено НП в частта, с която на касатора са наложени наказание „глоба“ в размер на 150 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б. а от ЗДвП, като е намален размера на наложените му наказания на „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция", редовно призван, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба. Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 08.02.2021г. около 18.35 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], К. управлява МПС – лек автомобил марка „Сеат“, модел „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. К.. Непосредствено след кръстовището с [улица]в посока към [улица]водачът се движи по [улица]в най-дясната лента и приближавайки пешеходната пътека, обозначена с пътна маркировка М8.1, същият спира, за да пропусне един пешеходец. Но впоследствие потегля, без да съобрази, че има още един пресичащ пешеходец зад първия – свидетеля С., като при потеглянето реализира ПТП, непропускаяки пресичащия от дясно на ляво по пешеходната пътека, пешеходец В. С.. Нанесен е удар в краката на С., последният удря лакътя си в челното стъкло на автомобила и пада на асфалта пред автомобила. В резултат на сблъсъка на пострадалия са причинени охлузвания, а на процесния автомобил е спукано предното стъкло. Водачът излиза от автомобила, разговаря с пострадалия, като проявява интерес за здравословното му състояние, но тъй като същият го убеждава, че не се нуждае от болнично лечение, се качва в автомобила и напуска местопроизшествието, без да сигнализира на органите на МВР. По-късно пострадалият С. заедно със свой приятел отива в УМБАЛСМ „Пирогов“, където му извършват медицински прегледи поради съмнения за черепно-мозъчна травма, травма на шията или на таза. От лечебното заведение подават сигнал за ПТП на намиращите се в болницата служители на МВР, които разговорят със С.. Последният попълва сведение и посочва номера на автомобила, който го бил ударил. Водачът на процесния автомобил е установен и извикан същата вечер, попълва сведение за случилото се и съдейства на разследването.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните административни нарушения, същите не съставляват маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН. По отношение на административното нарушение на чл. 119, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е изложил доводи, че наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал.1, т. 5, пр.4 от ЗДвП, е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер. СРС е изменил НП в частта, с която на К. са наложени наказание „глоба“ в размер на 150 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б. а от ЗДвП,

като е намалил размера на наложените му наказания на „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е изградил правилни и обосновани правни изводи.

Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП, а именно като водач на лек автомобил, при потегляне става причина и реализира ПТП, като не пропуска пресичащия от дясно на ляво по пешеходната пътека пешеходец.

Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал.1 от ЗДвП, при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Разпоредбата на чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП предвижда налагане на административно наказание „глоба“ в абсолютен размер на 200 лева, за водач, който поради неспазване правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие.

От събраните по делото доказателства несъмнено е установено извършването и на административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, тъй като водачът след реализирането на ПТП с пострадал пешеходец, не е сигнализирил за случилото се на органите на МВР.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП за извършено нарушение по 123, ал.1 ЗДвП законодателят е предвидил налагането на две кумулативни наказания – „глоба“ в размер от 50 до 200 лева и „лишаване от правото да управлява МПС“ за срок от 1 до 6 месеца. В случая настоящата съдебна инстанция споделя доводите на СРС за намаляване на размера двете наказания, отчитайки смекчаващите отговорността на водача обстоятелства, а именно спирането му след удара, предложената помощ към блъснатия пешеходец, който го е уверил, че се чувства достатъчно добре и може да се прибере, незабавното му отзоваване и съдействие на полицейските служители, липсата на други нарушения по ЗДвП. В този смисъл, правилно и в съответствие с за постигане целите на ЗАНН, в това число и за индивидуалната превенция, районният съд е намалил до законовия минимум размера на наложените наказания, а именно „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право на управление на МПС“ за срок от един месец.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20205076 от 29.10.2021г. по НАХД № 4658/2021г. по описа на СРС, 17 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-003323/02.03.2021г. на началник група при отдел „Пътна полиция“, СДВР, в частта, с която на В. Т. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на

200 лева за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, и е изменено НП в частта, с която на В. Т. К. са наложени наказание „глоба“ в размер на 150 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б. а от ЗДвП, като е намален размера на наложените му наказания на „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец..
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.